

Een politiek jaarverslag uit Brussel

Vera Tax

Europarlementariër voor de Partij van de Arbeid

4

Interview

**‘Wat doet een
Europarlementariër
in hemelsnaam in
Zwolle?’**

8

Reportage

**“Verduurzaming mag
niet ten koste gaan van
mensen en banen”**

11

Inspiratie

**Een werkdag in het
Europees Parlement**

12

Reportage

**Voor een duurzame én
sociale transportsector**

16

Inspiratie

**Mensen met
een missie**

18

Reportage

**“Zijn wie je bent en
houden van wie je wil,
logisch toch?”**

Toen het allemaal begon (februari 2019)

Beste lezer

Tijdens de vakantie zat ik met mijn twee dochters aan de ontbijttafel - twee tieners dus die momenten worden steeds zeldzamer. We hadden het er over dat ik inmiddels twee jaar in Brussel werk. En ik kan je vertellen: die twee jaar zijn voorbij gevlogen.

Het gaat snel en wanneer het snel gaat is het belangrijk om soms ook even stil te staan, en daar had ik tijdens het reces tijd voor. Welke rol speelde de Europese Unie? Wat kregen we voor elkaar? Welke bijzondere ontmoetingen zal ik niet vergeten? Wat leerde ik de afgelopen tijd? En wat wil ik nog verwezenlijken?

Niet beginnen met de coronacrisis voelt vreemd. COVID-19 heeft de wereld ruim anderhalf jaar in haar greep. De eerste lockdown was net van kracht toen we in Brussel al de eerste gesprekken over vaccins voerden.

Vrij reizen - één van de meest heilige principes in de EU - stond plotseling onder druk. Lidstaten wierpen grenzen op. Voor inwoners van grensregio's die werken, studeren, winkelen of familie bezoeken over de grens viel dit bijzonder zwaar.

In de commissie **Transport en Toerisme** was het alle hens aan dek. Na het mobiliteitspakket vol wetgeving voor betere arbeidsomstandigheden voor chauffeurs stuurde de coronacrisis ons terug in de tijd. De situatie van chauffeurs was erbarmelijk terwijl juist zij zorgden voor volle winkelrekken en medicijnen in de ziekenhuizen. Ook de toeristische sector kreeg zware klappen, duizenden banen stonden op het spel.

We werkten voortvarend aan het digitaal coronacertificaat. De kans is groot dat je die al een keer hebt kunnen gebruiken in Nederland of ergens anders in de Europese Unie.

Bovendien hadden we niet de luxe om op de pauzeknop te drukken wat betreft Europees klimaatbeleid, daarvoor is het probleem te urgent. Verduurzaming van de transport- en maritieme sector is de revolutie die we nodig hebben om de Europese belofte van klimaatneutraliteit in 2050 te halen.

Ook in de commissie **Vrouwenrechten en Gendergelijkheid** zaten we niet stil. We riepen de Europese Unie uit tot lhbti-vrijheidszone. Omdat liefde, liefde is en je moet kunnen houden van wie je wil. Na de afschuwelijke anti-lhbti wetgeving in Hongarije waren we er als Parlement snel bij. Gerichte sancties moeten premier Orban raken waar het hem pijn doet: in zijn portemonnee.

In de commissie **Regionale Ontwikkeling** keurden we het zogenaamde Just Transition Fund goed. Het fonds voor een rechtvaardige transitie richting een duurzame economie. Regio's in Europa die de verduurzaming van de economie zwaar treft, krijgen hulp. Verduurzaming mag niet ten koste gaan van mensen en banen.

Mensen vragen vaak aan mij: 'wat doe je dan precies in het Europees Parlement?' Daarom geef ik jullie graag een korte impressie van mijn eerste twee jaar als Europarlementariër.

Veel leesplezier!

Vera Tax

Portretfoto's door Ania Liesting

Interview

‘Wat doet een Europarlementariër in hemelsnaam in Zwolle?’

Vera Tax (49) groeide op in het tankstation van haar ouders aan de A67 in Venlo. “Daar kwamen truckers uit alle Europese windstreken over de vloer. Als vijfjarige kende ik al de verschillende kentekenplaten. Van jongs af aan zag ik dat de wereld niet ophoudt aan de landsgrens.” Het maakt Vera tot een gedreven politica die met een regionale blik werkt aan het Europa van morgen.

Je dacht in 2018 niet dat je in het Europees Parlement terecht zou komen. Je werkt er ondertussen twee jaar. Voelt het vertrouwd?

Het eerste jaar had ik wat tijd nodig om in mijn jasje te groeien, maar ondertussen is het vertrouwd. Het voelt alsof ik van een tweedimensionale omgeving in de lokale politiek, naar een driedimensionale omgeving overstapte. In het Europees Parlement speelt naast de klassieke politieke dimensies, ook een culturele dimensie.

Elk land is anders en kent een andere realiteit. Wanneer je contact hebt met Europarlementariërs van andere landen, dan moet je de situatie in het thuisland kennen.

Het is een voorrecht om mensen te mogen vertegenwoordigen. Dat inspireert me oprecht elke dag.

Je hebt tijd nodig om te wennen aan verschillende politieke omgangsvormen. In Nederland ga je na de eerste koetjes en kalfjes snel over op inhoud. Ik merk hier des te meer dat Nederlanders heel direct zijn. Dat is in landen zoals bijvoorbeeld Spanje of Portugal niet zo, ze willen je eerst leren kennen voor ze gaan luisteren naar wat je te zeggen hebt.

Het voordeel is dat ik Limburger ben, ik kom uit een regio die een link vormt tussen Nederland en de rest van Europa. De brug is dan wellicht makkelijker te slaan dan wanneer je uit de randstad komt.

Het is een voorrecht om mensen te mogen vertegenwoordigen. Dat inspireert me oprecht elke dag. Europese politiek kan soms abstract lijken. Maar alles wat ik hier doe, dat doe ik om het dagelijks leven van mensen beter te maken.

Wat vinden je dochters, nu twee jaar later?

Mijn dochters zijn nu 14 en 17 jaar oud en zeiden twee jaar geleden dat ik ervoor moest gaan. Hun mening is gelukkig nog niet veranderd (lacht). Ik vond het in het begin erg spannend omdat ik vaak van huis weg ben. Het werkt goed zo, ze willen geen moeder die na school thuis zit met thee.

Je start je carrière in de lokale politiek. Mis je dat soms?

Ik mis het niet omdat ik mijn contacten met de lokale politiek goed onderhoudt. Zo had ik voor het reces nog een lang gesprek met onder andere Udo Schiefner, lid van het Duitse parlement en Erwin Boom, wethouder in Venlo over de toekomst van transport en mobiliteit in de grensregio. Ik heb goede contacten met alle regio's in Nederland.

Die contacten zijn fijn, en van grote toegevoegde waarde voor mijn werk. Ik vind het belangrijk om aan mensen te laten zien wat Europa betekent voor hen. Ik probeer steeds de link te leggen tussen Europa en de stad of het dorp waar iemand woont. Ik krijg dan wel eens de vraag: 'wat doet een Europarlementariër in hemelsnaam in Zwolle?' Ik vind dat een vreemde vraag. Ik vertegenwoordig namelijk heel Nederland, dus ik vind het juist heel logisch dat ik overal kom en niet alleen in Brussel ben.

📍 Europees Parlement in Brussel

Je partner werkt ook in de politiek. Gaat het aan de keukentafel alleen over politiek?

Aan de keukentafel niet (lacht), daar zitten we meestal met de kinderen en met hen praten we niet over het werk, dan komt het simpelweg niet aan bod. Als we met twee zijn, gaat het daar vaker over, we maakten dan ook van onze hobby, ons werk. Maar we kunnen het ook prima loslaten hoor.

Je gaat graag in gesprek over de Europese Unie. Ook met mensen die je mening niet delen?

Als je alleen in je eigen bubbel zit, ben je geen goede politicus. Je moet weten wat de zorgen van mensen zijn en moet ook het gesprek durven aangaan met diegenen die je mening niet delen. Politieke tegenstanders houden me scherp. Zo ga ik voorbereid debatten aan. Op televisie of de radio, maar evengoed in de winkelstraat of op een verjaardagsfeest.

Als het niet goed gaat, zeggen sommigen: ‘schaf het af’. Ik zeg: ‘laten we kijken hoe het beter kan’.

Ik ben sociaal, maar ook democraat. Er zijn mensen die de wereld anders zien of anders ervaren, en hun mening doet er evengoed toe. Ik heb respect voor hun visie en verwacht dat ze ook respect hebben voor die van mij.

Uiteraard vind ik het moeilijk te begrijpen dat sommigen de Europese Unie willen verlaten. Het Europese project is niet perfect, maar dat is dan ook waarom ik hier zit. Als het niet goed gaat, zeggen sommigen: ‘schaf het af’. Ik zeg: ‘laten we kijken naar hoe het beter kan’.

Je werkt soms maanden aan een rapport dat vervolgens tijdens één stemming kan worden weggestemd. Hoe ga je daar mee om?

Tot nu toe heb ik gelukkig nog geen grote teleurstellingen moeten verwerken, ik kan gewoon bijzonder goed onderhandelen (lacht). Even zonder geintjes, het valt tot nu toe goed mee. Uiteraard zijn er weleens tegenslagen. Wanneer je hard werkt voor iets en je haalt het niet, dan is dat ronduit teleurstellend en zwaar. Maar zo gaat dat in een gezonde democratie. Dan is het opstaan en weer doorgaan.

Je kijkt opeens binnen in een Portugese woonkamer of Roemeense keuken.

Ik stel mezelf dan de vraag: deed ik er alles aan om mensen te overtuigen? Het antwoord is tot nu toe altijd 'ja'. Wanneer het proces eerlijk verloopt, dan helpt dat. Dan kan ik daar mee leven. Ik kijk ook steeds naar wat ik wel kon veranderen, het glas is voor mij halfvol.

Hoe werk je in coronatijd? Maakt dit het politieke ambt moeilijk?

Dat was uiteraard in het begin wennen, zoals voor iedereen. Het Europees Parlement stond al erg ver in digitalisering en werken op afstand, dus best snel konden we over naar de orde van de dag. Wanneer je nieuw bent in Brussel is een netwerk uitbouwen belangrijk, dat kon spijtig genoeg even niet meer zo goed.

Wat ik met name mis zijn de bezoekersgroepen en werkbezoeken. Ik hoor graag wat mensen denken over de Europese Unie en vind het fijn om hun vragen te beantwoorden. Ik haal ook veel kennis en plezier over spreken met experts.

Ik ben blij dat we elkaar stillaan opnieuw fysiek kunnen ontmoeten. Videobellen is handig voor korte gesprekken of om informatie door te geven, maar om te onderhandelen is het erg lastig. Je krijgt wel een kleine inkijk in de persoonlijke omgeving van collega's. Opeens kijk je binnen in een Portugese woonkamer of Roemeense keuken. Zij maakten op hun beurt kennis met mijn zolderkamertje in Venlo.

In welke taal bestel je lunch?

Ik probeer in het Frans (lacht), en meestal lukt me dat! Ik volg in Brussel Franse les. Maar ik moet toegeven dat ik het soms toch noodgedwongen het Engels doe, zeker wanneer het een lange dag was.

Reportage

“Verduurzamen en banen beschermen, het kan”

*Mijn werk in de commissie
Regionale Ontwikkeling*

De sociale en economische ongelijkheid tussen Europese regio's is helaas nog groot. Dat is geen goede zaak, de EU kan alleen slagen wanneer we er allemaal op vooruit gaan. Regionaal beleid ligt dan ook aan de basis van Europese solidariteit. De belofte van verduurzaming zal extra druk op de ketel zetten. Zaak om met gerichte investeringen banen te beschermen en te creëren, gezinnen te ondersteunen en regio's te helpen richting een duurzame toekomst.

Om de energietransitie eerlijk te laten verlopen moeten we daar investeren waar de hardste klappen vallen, daarvoor pleit ik in de commissie Regionale Ontwikkeling. Werknemers en bedrijven die sterk afhankelijk zijn van fossiele brandstoffen en vervuilende industrie verdienen een stevig steuntje in de rug. Verduurzamen, banen beschermen en nieuwe banen creëren, dat is mijn inzet.

Geen groen zonder rood

Het Fonds voor een Rechtvaardige Transitie. Zo noemen we de budgetten die we beschikbaar maken voor regio's die lijden of zullen lijden onder de energietransitie. Het fonds is een cruciaal onderdeel van de Europese Green Deal.

De energietransitie is niet alleen een technisch verhaal dat draait om uitstootrechten, percentages en innovatieve brandstoffen, het gaat ook over mensen. Mensen die werken in de energiesector - in de breedste zin van het woord - zullen geraakt worden door de transitie. Voor hen is het ook een persoonlijke uitdaging.

Om een voorbeeld te geven. Volgens onderzoek van de Europese Commissie leidt het dichtdraaien van de gaskraan in Groningen tot een verlies van wel 20.000 banen. Dat is gigantisch.

De energietransitie is niet alleen een technisch verhaal, het gaat ook over mensen.

Als Limburger weet ik hoeveel impact een energietransitie kan hebben. Wij zien in onze provincie nog steeds de sociaaleconomische gevolgen van de sluiting van de kolenmijnen in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw.

Investerings in bijscholing of omscholing en een goed sociaal vangnet is dan ook broodnodig om een regio te helpen om sterker uit de transitie te komen. Zoals wij zeggen: geen groen zonder rood.

Waardengemeenschap

Gericht Europees regionaal beleid geeft ons ook de mogelijkheid om onze waardengemeenschap te beschermen. Als man of vrouw hand in hand over straat lopen met iemand van hetzelfde geslacht is in verschillende Poolse steden en gemeenten niet mogelijk. Wij waren er als Europees Parlement snel bij om de lhbti-vrije zones te veroordelen, maar het bleef niet bij woorden.

Ik diende een amendement in dat ervoor moest zorgen dat er geen geld meer kon gaan naar regio's die de Europese waarden met voeten treden. En met succes. Europese subsidies voor enkele projecten in de regio werden al snel in de wacht gezet. Verschillende Poolse gemeenten draaiden de maatregel terug. Er moet nog veel gebeuren, maar dit is een stap in de juiste richting.

Meer inspraak

De Conferentie over de Toekomst van Europa is een platform voor en door burgers om Europeanen meer inspraak te geven over de richting van de Europese Unie. Politiek is voor velen een ver-van-mijn-bedshow. Brussel voelt ingewikkeld en onbereikbaar.

Iedereen kan een jaar lang zijn of haar ideeën over de Europese Unie delen om op deze manier samen te bouwen aan onze gemeenschappelijke toekomst. Dit kan gaan over thema's zoals klimaat of migratie, maar ook over het functioneren van de Europese instellingen zelf.

De aandacht van Den Haag voor de groeiende regionale ongelijkheid schiet te kort.

Als afgevaardigde namens de sociaaldemocraten is het mijn taak om de vele ideeën en suggesties om te zetten naar concrete politieke besluiten in het Europees Parlement.

De randstad

Niet alleen de ongelijkheid tussen regio's in Europa groeit, ook de ongelijkheid in Nederland is steeds zichtbaarder. Kapitaal, kennis en welvaart concentreren zich in de randstad, terwijl de regio's aan de randen van Nederland te maken hebben met economische krimp. De aandacht van Den Haag voor deze groeiende regionale ongelijkheid schiet te kort.

Na de recente verkiezingen nam ik het initiatief om een PvdA-werkgroep op te richten. Het doel van deze werkgroep is het vormgeven van een nieuwe sociaaldemocratische visie op regionale ontwikkeling. De komende jaren ga ik hier verder mee aan de slag.

Een werkdag in het Europees Parlement

Het Europees Parlement is een bruisende werkplek. Collega's vanuit heel Europa werken doordeweeks in Brussel en zijn in het weekend in hun thuisland. De werkdag in Brussel kan soms hectisch zijn. Je rent van vergadering, naar interview, naar bijeenkomst, ...

8u30 Een van de eerste dingen die ik 's ochtends doe als ik op kantoor kom? Een kopje koffie drinken en de dagplanning bekijken. Dan het laatste nieuws doornemen en de eerste e-mails lezen.

9u00 Op de gang bijpraten met collega's van onze Eurodelegatie. Fijn om bij te kletsen over de politieke actualiteit en natuurlijk ook om te horen hoe het met iedereen gaat.

10u00 Fractievergadering met alle Europarlementariërs die lid zijn van de Europese fractie van sociaaldemocraten. We zijn in het Europees Parlement de op een-na-grootste fractie met 146 leden. We bespreken het politieke nieuws en bepalen standpunten.

12u00 Lunchen, meestal in combinatie met nog een werkoverleg. Bijvoorbeeld met een collega uit de Transportcommissie.

13u00 Een video opnemen over het belang van een duurzame maritieme sector. Het Europees Parlement heeft alle faciliteiten om een professionele video op te nemen, met green screen en autocue.

14u00 Er staat een zogenaamde 'shadow meeting' op de agenda. Hier onderhandelen we over Europese wetgeving. Momenteel ben ik betrokken bij totstandkoming van wetgeving over binnenvaart. Met collega's van andere fracties onderhandelen we over de wet.

16u00 E-mails en berichten op sociale media beantwoorden.

18u00 Een uurtje hardlopen met collega Mohammed Chahim door het Jubelpark, een van de mooiste parken in Brussel. Mohammed werkt in de Milieucommissie en houdt zich onder andere bezig met de Europese Green Deal. Zijn werk overlapt dan ook vaak met mijn werk in de Transportcommissie. Sporten helpt me om mijn hoofd leeg te maken.

20u00 Eten in een restaurantje in de buurt, soms met nog een laatste werkoverleg.

22u00 Nog even scrollen door Instagram, bellen met het thuisfront of een spannende serie kijken. Momenteel kijk ik The Chair, een aanrader! Daarna op tijd naar bed, morgen weer een drukke dag voor de boeg.

An aerial photograph showing a multi-lane highway bridge crossing a canal. A large blue and red barge is positioned in the canal directly beneath the bridge. Several trucks and cars are visible on the bridge. The water in the canal is dark green.

*Mijn werk in de commissie
Transport en Toerisme*

Voor een duurzame én sociale transportsector

Reportage

📍 Venlo

Het mobiliteitspakket verbeterde de arbeidsomstandigheden voor chauffeurs, maar de coronacrisis ging op de rem staan. Bovendien staat de hele transportsector voor een grote groene uitdaging. En door de coronacrisis stonden duizenden banen in de toeristische sector onder druk. De Europese Unie antwoordde na pittige onderhandelingen met het Europees reiscertificaat.

De arbeidsomstandigheden van vrachtwagenchauffeurs lieten reeds voor de coronacrisis te wensen over. Lange en onvoorspelbare werktijden, onvoldoende pauzes en gebrek aan parkeerplaatsen. Het grote Europees mobiliteitspakket bracht beterschap.

Eerlijk en fatsoenlijk werk

Na de langverwachte hervorming kunnen chauffeurs in Europa eindelijk rekenen op eerlijke salarissen en fatsoenlijke arbeidsomstandigheden. De weekendrust moeten chauffeurs thuis of in een behoorlijk hotel kunnen doorbrengen. Dagenlang achter elkaar in de cabine van een vrachtwagen slapen is nu verboden. Het pakket zorgt ook voor meer en betere parkeerplekken met fatsoenlijk sanitair en goede verlichting.

Bij 25% van alle dodelijke verkeersongevallen op de Europese wegen is een vrachtwagen betrokken. Daarnaast blijkt uit onderzoek dat 60% van de chauffeurs moe is tijdens het rijden en meer dan een kwart wel eens in slaap valt tijdens het rijden.

Ik blijf daarom werken voor een verplichte airco in alle vrachtwagens die in Europa rondrijden. Die helpt bij extreme temperaturen in de zomer en de winter. Chauffeurs zullen minder vermoeid de weg op gaan en dat draagt bij aan de verkeersveiligheid van ons allemaal.

Groene rijstroken

De coronacrisis gooide echter roet in het eten. Chauffeurs waren 24 uur op de cabine van hun vrachtwagen aangewezen. Wegrestaurants werden verplicht om de deuren te sluiten, een warme maaltijd aan een tafel en een praatje met collega's kon niet meer. Zelfs de toiletdeur bij veel distributiecentra ging op slot.

Voor diegenen die ons land draaiende hielden, was het respect ver te zoeken.

Europese landen sloten hun grenzen en vrachtwagens liepen grote vertragingen op. Lange files zorgen er voor dat leveringen van essentiële goederen, zoals de bevoorrading van de supermarkten en medicijnen voor ziekenhuizen vertraging opliepen.

Tijdens mijn vele gesprekken met chauffeurs het afgelopen jaar was het duidelijk: de situatie was erbarmelijk. Voor diegenen die ons land draaiende hielden, was het respect ver te zoeken.

Ik ging meermaals aankloppen bij het - ondertussen demissionair - kabinet om de wegrestaurants te openen, maar het bleef oorverdovend stil. Chauffeurs moesten het alleen zien te redden. Inmiddels zijn de restaurants gelukkig weer open.

De Europese Commissie schoot wel in actie en besloot op vraag van mij en enkele collega's tot het invoeren van zogenaamde groene rijstroken voor vrachtwagens. Aan grensovergangen konden controles of gezondheidschecks niet meer dan 15 minuten duren.

Betalen voor uitstoot

De transportsector is verantwoordelijk voor meer dan een kwart van de hele Europese CO₂-uitstoot. Met de Europese ambitie van klimaatneutraliteit in gedachte, is het dan ook hoog tijd voor duurzame revolutie in de transportsector. Transport van goederen en personenvervoer over de weg, het spoor, door de lucht en over zee zal de komende jaren groener moeten.

Wetend dat maar liefst 90% van alle goederen Europa bereikt via onze havens, is het zeer opmerkelijk dat deze sector in 2021 zo goed als niet gereguleerd is.

Ik maakte me het afgelopen jaar dan ook hard voor de beprijzing van CO₂ in de maritieme- en luchtvaartsector. Dat die twee vervuilende sectoren tot nu toe niet betalen voor hun CO₂-uitstoot is niet te begrijpen.

Door de sectoren op te nemen in het emissiehandelssysteem laten we ze wel betalen voor hun uitstoot, net zoals andere sectoren dat reeds doen. Met dat geld kunnen we investeren in elektrificatie, waterstof en andere duurzame brandstoffen die geen broeikassen uitstoten.

Duurzaam op zee

Naast CO₂ en methaan stoten schepen ook zwaveloxiden en stikstofoxiden uit, die verantwoordelijk zijn voor lucht- en watervervuiling. Dit heeft directe gevolgen voor het zeeleven en de gezondheid van mensen.

Wetend dat maar liefst 90% van alle goederen Europa bereikt via onze havens, is het zeer opmerkelijk dat deze belangrijke sector in 2021 zo goed als niet gereguleerd is, en bovendien bijna volledig rust op zeer vervuilende brandstoffen. De komende periode staat verduurzaming van de maritieme sector hoog op mijn agenda.

Tax Talks

Transport van de toekomst vraagt om innovatie en ondernemerschap in verschillende sectoren. Ik ga graag het gesprek aan met experts om te luisteren naar hun behoeften en bevindingen. Waarom zou ik die gesprekken niet opengooien en iedereen uitnodigen om mee te kijken en zelf vragen te stellen? 'Tax Talks' was geboren.

In verschillende online een-op-eengesprekken ging ik samen met kijkers in gesprek met experts. Telkens stond dezelfde vraag centraal: hoe ziet de transportsector van de toekomst er uit? Van internationaal treinreizen en de toekomst van pakketbezorging tot de opmars van elektrische steps en de futuristische hyperloop. We lieten niets onbesproken.

Groene en rode zones

De impact van Covid-19 op ons reisgedrag was groot. Een bezoek aan je lief, familie en vrienden over de grens was door de wirwar aan maatregelen en kleurcodes praktisch onmogelijk. Vrij verkeer van personen - een van de meest heilige principes in de Europese Unie - stond plotseling onder druk. De toeristische sector lag stil. De emotionele en economische schade was enorm.

Vanuit het Europees Parlement zette ik het afgelopen jaar de nodige druk op de Commissie en de lidstaten om actie te ondernemen. De lidstaten waren aanvankelijk bang om hun bevoegdheid op vlak van grens- en gezondheidsbeleid uit handen te geven, maar uiteindelijk drong het door: deze crisis kan je niet alleen de baas. Er kwamen snel gemeenschappelijke kleurcodes en criteria voor reisbeperkingen.

Weer vrij reizen in de EU

Het Europees vaccinatiebewijs en reiscertificaat liet niet lang op zich wachten. Hier heb ik samen met collega's hard aan gewerkt en stevig over onderhandeld. Reizigers kregen weer perspectief op veilig en vrij reizen, ondernemers op economisch herstel en werknemers op een zeker inkomen.

De toeristische sector bestaat voor het overgrote deel uit kleine en middelgrote ondernemingen en had het omwille van de coronacrisis enorm zwaar. Het aantal buitenlandse gasten dat in 2020 in Nederland verbleef, daalde met 65 procent ten opzichte van 2019. In de hele EU stonden zo'n 6 miljoen banen onder druk.

Het Europese reiscertificaat is een welkom instrument om het reizen binnen de Unie gecontroleerd op te starten. Vanaf 1 juli is vrij reizen in de EU mogelijk voor mensen die gevaccineerd zijn, negatief testen of antistoffen hebben. Uiteraard kunnen mensen die niet aan de voorwaarden voldoen ook reizen, maar ze zullen zich voorlopig moeten houden aan lokale test- en quarantainemaatregelen.

Het certificaat is niet alleen goed nieuws voor vakantiegangers en de toeristische sector, maar ook voor inwoners van grensregio's die dagelijks voor werk, onderwijs of familie de grens over moeten.

Mensen met een missie

Als Europarlementariër heb ik het voorrecht om inspirerende personen te ontmoeten. Eigenlijk zijn het er te veel om op te noemen. Abortusrechten in Polen, arbeidsomstandigheden voor chauffeurs, of de mobiliteit van de toekomst. Stuk voor stuk zijn deze mensen bezig met een missie: de wereld een stukje beter maken.

Activist Marta Lempart

Begin 2020 was ik samen met Lilianne Ploumen in Polen om te praten met activisten en organisaties die zich inzetten voor de keuzevrijheid van vrouwen. Hier sprak ik met Marta Lempart, de leider van de grootste Poolse vrouwenbeweging.

De ijzersterke vrouw is initiatiefnemer van de actiegroep 'Strajk Kobiet', wat letterlijk vertaalt naar 'vrouwenstaking'. De groep verzet zich al jaren tegen het restrictieve abortusbeleid in Polen en organiseert wekelijks protestmarsen, waar tien- tot honderdduizenden Polen aan deelnemen. Het zijn de grootste demonstraties in Polen sinds de val van het communisme.

Arrestaties, aanklachten en doodsb bedreigingen door tegenstanders zijn voor haar dagelijkse kost. Begin dit jaar nog hing haar acht jaar cel boven het hoofd. Zogenoemd vanwege het beledigen van een politieagent en het aanzetten tot overtreden van de coronaregels.

Toch gaat ze door met strijden, zodat iedere Poolse vrouw het recht heeft om te kunnen beslissen over haar eigen lijf. Marta inspireert me om te blijven strijden voor een gelijkwaardig en tolerant Europa.

Vrachtwagenchauffeur **Aschwin Cannoo**

Een tijd later kreeg ik een verzoek van het KRO-NCRV programma De Monitor. Ze vroegen me naar mijn visie over werkomstandigheden van vrachtwagenchauffeurs in Europa. Tijdens de opnames leerde ik Aschwin Cannoo kennen, een hardwerkende chauffeur die zich al jaren inzet voor betere arbeidsomstandigheden op de weg.

De ontmoeting leidde tot veel inspirerende gesprekken, en acties waarbij we ons samen inzetten voor chauffeurs. Een bijzondere persoon met wie ik graag samen de strijd aan ga om de arbeidsomstandigheden voor de chauffeurs te verbeteren!

Ondernemer **Tim Houter**

In mei begon ik met Tax Talks. Een digitale talkshow over de mobiliteit van de toekomst. Een van mijn gasten was Tim Houter, CEO en medeoprichter van Hardt Hyperloop. Een jong bedrijf met veel ambitie dat bezig is met de ontwikkeling van een hyperloopsysteem. Hiermee zouden we in de toekomst personen of goederen met een snelheid van tot wel 1200 kilometer per uur kunnen vervoeren.

De gedrevenheid waarmee Tim de hyperloop presenteerde, zal ik niet vergeten. Hij vertelde gepassioneerd over de ontwikkeling van een testopstelling op ware schaal. Ik blijf zijn werk graag volgen.

Op wie je verliefd wordt, is iets dat alleen jou aangaat. Iedereen moet zichzelf kunnen zijn. Helaas zien we in Europa toenemende discriminatie tegen de lhbt-gemeenschap. Ook vrouwenrechten en het recht om te beslissen over je eigen lijf staan onder druk. Als Europese Unie moeten we dan ook blijven optreden en ons blijven uitspreken tegen onrecht.

“Zijn wie je bent en houden van wie je wil, logisch toch?”

Reportage

*Mijn werk in de commissie
Vrouwenrechten en Gendergelijkheid*

Namens de Europese Sociaaldemocraten zit ik in de commissie Vrouwenrechten en Gendergelijkheid. Recente ontwikkelingen in onder andere Polen en Hongarije tonen pijnlijk aan hoezeer deze commissie in 2021 nog nodig is.

Omdat ik het verdien

Nederlandse vrouwen verdienen vandaag de dag nog steeds gemiddeld 14,8% minder dan hun mannelijke collega's. Hoewel het verboden is om vrouwen minder te betalen dan mannen voor hetzelfde werk, gebeurt ook dat nog steeds. Tegen die loonkloof en ongelijkheid verzet ik mij.

Daarom werk ik aan Europese wetgeving om loontransparantie af te dwingen. Ook draaien we de bewijslast om, slachtoffers moeten niet langer aantonen dat ze oneerlijk beloond worden, de werkgever moet aantonen dat hij of zij eerlijk betaalt.

Samen met mijn collega Agnes Jongerius startte ik de online campagne 'Omdat ik het verdien'. Met workshops trokken we het land rond om mensen te inspireren en tips en tricks met elkaar te delen. We willen dat mannen en vrouwen elkaar de vraag gaan stellen: wat verdient jij eigenlijk? Op die vraag rust helaas nog steeds een taboe.

Baas in eigen buik

Begin 2020 ontmoetten Lilianne Ploumen en ik activisten in Polen die zich inzetten voor de keuzevrijheid van vrouwen. Het Poolse abortusbeleid werd sindsdien helaas alleen maar restrictiever. Het gevecht van de Dolle Mina's uit de jaren 70 is nog geen gelopen race.

Het is ronduit bedroevend dat we in 2021 nog discussieren over het recht om te beslissen over je eigen lijf.

Ik blijf mij inzetten voor het recht voor vrouwen om zelf te beslissen over hun eigen lijf in heel Europa. Het is ronduit bedroevend dat we hier in 2021 nog over discussieren.

Liefde is liefde

Iedereen in de Europese Unie moet zichzelf kunnen zijn zonder te moeten vrezen voor zijn veiligheid of toekomst. Het frustreert mij dan ook enorm hoe de rechten van de lhbt-gemeenschap in bepaalde landen in de EU steeds meer in gevaar komt.

Denk aan de lhbt-vrije zones in Polen, of de meest recente wet in Hongarije waar het afbeelden van andere seksualiteit dan de heteroseksuele voor personen onder de 18 jaar verboden wordt. Deze ontwikkelingen zijn onacceptabel en EU-onwaardig.

Landen die mensenrechten met voeten treden zouden geen Europese subsidies mogen ontvangen. Gelukkig schiet de Europese Commissie eindelijk in actie. Zo hoorden we voor het reces dat coronaherstelfondsen voor Hongarije tijdelijk in de diepvries zullen belanden.

Liefde is liefde. Je moet kunnen houden van wie je wil. Over fundamentele rechten sluiten we géén compromissen.

Je bent aan het einde van het jaarverslag toegekomen. We kregen de afgelopen jaren veel voor elkaar, maar dit doe ik niet alleen. Ik heb een super team dat mij dag in, dag uit ondersteunt. Veel dank aan Stephanie, Kauther, Marloes, Davy, Jackie (stagiaire) en team communicatie.

Daarnaast werk ik natuurlijk ook samen met fijne collega's. Agnes Jongerius wiens onvermoeibare inzet voor eerlijke arbeidsvoorwaarden me blijft inspireren; Paul Tang die vecht voor eerlijke belastingen; Mohammed Chahim die strijdt voor stevige klimaatwetgeving en bindende doelen; Lara Wolters die bedrijven verplicht om fatsoenlijk te ondernemen; Kati Piri die dit jaar het Europees Parlement inruilde voor de Tweede Kamer en haar opvolger Thijs Reuten die de strijd van zijn voorganger voor democratie en mensenrechten overal ter wereld verder zet.

Samen zetten wij ons in voor een duurzaam en eerlijk Europa. Tot snel!

Heb je een vraag, opmerking of suggestie? Mail me via vera.tax@ep.europa.eu of stuur me een berichtje via sociale media.

@VeraTaxPvdA

@Vera_Tax

@veratax

www.europa.pvda.nl/wieiswie/vera-tax